Poznań, dnia 30 kwietnia 1947 r.

POZNAŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 15

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str

Poz. 148 Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 28 kwietnia 1947 r. o obowiązku zwalczania stonki ziemniaczanej . . . 345
" 149 Obwieszczenie Wojewody Poznańskiego z dnia 17 kwietnia 1947 r. w sprawie konkursu na aptekę publiczną w Wielichowie . . . 347
" 150 Obwieszczenie Wojewody Poznańskiego z dnia 29 kwietnia 1947 r. w sprawie określenia wartości świadczeń w naturze w ubezpieczeniu społecznym . . . 347
" 151 Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 22 kwietnia 1947 r. w sprawie zamknięcia drogi państwowej Nr 16/5 na odcinku od km 30,6 do km 35,5 . . . 348
" 152 Zarządzenie Starosty Powiat. Gnieźnieńskiego z dnia 18 kwietnia 1947 r. dot. tępienia szczurów i myszy . . . 348
" 153 Zarządzenie Prezydenta Miasta Gniezna z dnia 15 kwietnia 1947 r. o godzinach otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie miasta Gniezna . . . 348
" 154 Zarządzenie Starosty Powiatowego Żnińskiego z dnia 15 kwietnia 1947 r. w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów i myszy na terenie powiatu żnińskiego . . . 349
" 155 Ogłoszenie Powiatowego Zarządu Drogowego w Międzychodzie z dnia 16 kwietnia 1947 r. dot. otwarcia drogi . . . 350
" 156 Adresy urzędów zagranicznych R. P. . . . 350

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenie Zarządu Miejskiego St. M. Poznania z dnia 23 kwietnia 1947 r. w sprawie opłat dziennych za leczenie w Szpitalu Miejskim . . . 351
Ogłoszenie Wydziału Powiatowego w Kępnie z dnia 21 kwietnia 1947 r. w sprawie taryfy opłat za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Kępnie i Ostrzeszowie . . . 352
Ogłoszenie Wydziału Powiat. w Wolsztynie z dnia 15 kwietnia 1947 r. w sprawie taryfy opłat za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Wolsztynie . . . 352
Ogłoszenie Wydziału Powiatowego w Wolsztynie z dnia 18 kwietnia 1947 r. w sprawie statutu o samoistnym podatku komunalnym od psów . . . 353
Zagubione dokumenty . . . 353
Publikacje sądowe . . . 353

DZIAŁ URZĘDOWY

148

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 28 kwietnia 1947 r.

o obowiązku zwalczania stonki ziemniaczanej.

Na podstawie art. 108 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej w brzmieniu nadanym mu obwieszczeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1936 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555), zgodnie z art. 2, 3, 8 i 9 rozp. Prez. R. P. z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) w brzmieniu ustalonym w art. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) i w art. 1 ustawy z dn. 16 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131) oraz w związku

z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 września 1946 r. o zwalczaniu stonki ziemniaczanej i wskazaniami Stacji Ochrony Roślin przy Oddziale Wojewódzkim Związku Samopomocy Chłopskiej zarządzam, co następuje:

§ 1.

W wykonaniu obowiązku zwalczania stonki ziemniaczanej (chrząszcza Colorado), ustanowionego § 1 cytowanego na wstępie rozp. Min. R. i R. R. z dnia 17. 9. 1946 r. wprowadza się na terenie województwa poznańskiego pogotowie przeciwstonkowe.

§ 2.

Teren województwa poznańskiego, zależnie od stopnia zagrożenia, dzieli się na strefy:

strefę I — szerokości 50 km obejmującą powiaty: Słubice, Sulęcin, Gubin, Krosno oraz część gorzowskiego po miasto Gorzów i zielonogórskiego po miasto Zielonągórę;

strefę II — szerokości 100 km obejmującą powiaty: pozostałą część gorzowskiego i zielonogórskiego, Strzelce, Piła, Międzyrzecz, Skwierzyna, Świebodzin, Wschowa, Rawicz, Leszno, Gostyń, Kościan, Nowy Tomyśl, Międzychód, Czarnków, Chodzież, Oborniki, Szamotuły, Wolsztyn, Śrem i Poznań oraz miasto Poznań;

strefę III — obejmującą resztę województwa.

§ 3.

(1) W czasie od 15 maja do 15 sierpnia 1947 r. należy przeprowadzić w terminach podanych przez Powiatowych Komisarzy Ochrony Roślin poszukiwania (lustracje) za stonką ziemniaczaną we wszystkich uprawach ziemniaków i innych roślin, podlegających opanowaniu przez stonkę w ilości:

w strefie I — 7 poszukiwań (lustracji)
w strefie II — 5 poszukiwań (lustracji)
w strefie III — 3 poszukiwań (lustracji).

(2) Poszukiwania (lustracje) przeprowadzają drużyny poszukiwaczy, zorganizowane i kontrolowane przez Powiatowych Komisarzy Ochrony Roślin i wyznaczony przez nich personel techniczny.

(3) W razie potrzeby do poszukiwań (lustracji) mogą być utworzone drużyny z osób, zobowiązanych do świadczeń osobistych na podstawie rozp. Prez. R. P. z d. 24 października 1934 r. o osobistych świadczeniach wojennych w brzmieniu nadanym obwieszczeniem Ministra Spraw Wojskowych z dnia 14. 6. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 354).

(4) Świadczenia osobiste zarządzą władze administracji ogólnej na wniosek właściwych Komisarzy Ochrony Roślin (patrz § 6 rozp.).

§ 4.

(1) Do spryskiwania pól uprawionych ziemniakami na wypadek pojawienia się stonki ziemniaczanej należy utworzyć kolumny techniczne w ilości co najmniej:

w strefie I — po 2 kolumny lekkie na gminę,
w strefie I — po 2 kolumny ciężkie na powiat;
w strefie II i III — po 1 kolumnie lekkiej na gminę,
w strefie II i III — po 1 kolumnie ciężkiej na powiat.

(2) Kolumny techniczne mogą być również utworzone z osób, powołanych do świadczeń osobistych na podstawie rozp. Prez. R. P. z dnia 24. 10. 1934 r.

(3) Kolumny techniczne należy zaopatrzyć w niezbędny sprzęt pomocniczy uzyskany i zabezpieczony w każdej gromadzie na podstawie ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200).

(4) Kolumny techniczne pozostają do dyspozycji Powiatowego Komisarza Ochrony Roślin i wyznaczonego przez niego personelu technicznego.

(5) Kolumny techniczne otrzymują za czas pracy przy likwidacji ogniska stonkowego wynagrodzenie, ustalone przez Min. R. i R. R.

§ 5.

Drużynom poszukiwaczy, kolumnom technicznym oraz personelowi technicznemu i kontrolnemu akcji przeciwstonkowej służy w wykonaniu zadań prawo wolnego i nieskrępowanego wstępu na wszystkie tereny uprawione ziemniakami i innymi roślinami, podlegającymi opanowaniu przez stonkę.

§ 6.

(1) Do współudziału w akcji przeciwstonkowej z Wojewódzkim Komisarzem Ochrony Roślin i Powiatowymi Komisarzami O. R. względnie Biurami Gospodarstwa Wiejskiego przy Związku Samopomocy Chłopskiej są powołane:

na stopniu wojewódzkim — Wojewódzka Komisja Ochrony Roślin,

na stopniu powiatowym — Powiatowa Komisja Ochrony Roślin,

na stopniu gminnym — Gminna Komisja Ochrony Roślin.

(2) Władze administracyjne współpracują z właściwymi Komisjami O. R., zasięgając opinii i wysłuchując wniosków.

§ 7.

Majątki będące pod zarządem państwowym lub innym, przeprowadzają poszukiwania (lustracje) i zwalczają ogniska stonki we własnym zakresie, podporządkowując się jednak ogólnym zarządzeniom i kontroli Komisarza Ochrony Roślin.

§ 8.

(1) Starostowie Powiatowi (Prezydenci Miast Wydzielonych) wydadzą natychmiast szczegółowe zarządzenia w oparciu o §§ 2, 5 i 7 rozporządzenia Min. R. i R. P. z dnia 17. 9. 1947 r.

oraz niniejsze rozporządzenie i wskazania właściwych Komisarzy Ochrony Roślin.

(2) Starostowie Powiatowi zarządzą nadsyłanie przez sołtysów i wójtów terminowych raportów z przebiegu akcji przeciwstonkowej do Powiatowych Komisarzy O. R.

§ 9.

Starostowie Powiatowi (Prezydenci Miast Wydzielonych) zarządzą, na wniosek Powiatowych Komisarzy Ochrony Roślin, tępienie chwastów z rodziny psiankowatych.

§ 10.

(1) Kto wykracza przeciw przepisom rozporządzeń wydanych na podstawie art. 3 powołanego na wstępie rozp. Prez. R. P. lub przeciwko zarządzeniom wydanym z mocy tych przepisów podlega w trybie administracyjnym, o ile czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego cięższą karą, karze aresztu do sześciu tygodni i grzywny od 100 do 100.000 zł (dekret z dnia 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek — (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) lub jednej z tych kar.

(2) Podżeganie, pomoc i usiłowania ulegają karze.

(3) W orzeczeniu skazującym na grzywnę należy orzec na wypadek niemożności jej ściągnięcia karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie powyżej sześciu tygodni.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim do odwołania.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

149.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 17 kwietnia 1947 r.

w sprawie konkursu na aptekę publiczną.

Niniejszym ogłaszam konkurs na aptekę publiczną w m. Wielichowie, pow. kościańskiego.

Podania nadsyłać należy do Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Zdrowia — w terminie do czterech tygodni od dnia ogłoszenia konkursu w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Do podania należy dołączyć:

1. dokładny życiorys własnoręcznie napisany,
2. dowód obywatelstwa polskiego,
3. dyplom i aprobatę na aptekarza,
4. dowody dotychczasowej pracy zawodowej,
5. dowód posiadania środków finansowych na urządzenie apteki,
6. oświadczenie, czy ubiegający o koncesję posiada lub czy już przedtem posiadał aptekę i jak długo był właścicielem,
7. opłatę stemplową w wysokości 100 zł od podania i po 5 zł od każdego załącznika.

Wojewoda:
w z.
(—) Mgr J. Radzicki,
Wicewojewoda.

150

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 1947 r.

w sprawie określenia wartości świadczeń w naturze w ubezpieczeniu społecznym.

Na zasadzie art. 16 punkt 5 ust. z dnia 28. 3. 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu obowiązującym, za zgodą Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i po wysłuchaniu opinii Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Ubezpieczalni Społecznej w Poznaniu oraz zainteresowanych urzędów i organizacji zawodowych, ustalono podane wartości utrzymania wchodzącego w skład zarobków niżej wymienionej kategorii ubezpieczonych.

Wartość wolnego utrzymania (50% obiad — po 25% śniadanie i kolacja):

a) dla pomocników, czeladników, szoferów kwalifikowanych, pomocników gastronomicznych obojga płci, kucharzy i kucharek, gospodyń, pielęgniarek, pielęgniarzy, bon i służby domowej u pracodawców zatrudnionych w prywatnych zakładach pracy w przemyśle lub handlu oraz w wolnych zawodach:

	dziennie
1. na wsi	40 zł
2. w miastach do 3000 mieszk. . .	50 „
3. w miastach od 3 000 do 20 000 mieszkańców	60 „
4. w miastach od 20 000 do 50 000 mieszkańców	70 „
5. w miastach ponad 50 000 mieszk.	80 „

b) dla uczniów rzemieślniczych, terminatorów, praktykantów, wolontariuszy, chłopców do posyłek, gońców, stróżów domowych praczek, wszelkiego rodzaju służby domowej (poza wyżej wymienioną pod lit. a), i tp.:

	dziennie
1. na wsi	30 zł
2. w miastach do 3000 mieszk. . .	40 „
3. w miastach od 3 000 do 20 000 mieszkańców	50 „
4. w miastach od 20 000 do 50 000 mieszkańców	60 „
5. w miastach ponad 50 000 mieszk.	70 „

Wartość mieszkania, opału i światła dla pracowników wyżej wymienionych ustala się w $^{1}/_{5}$ wartości utrzymania.

Stawki powyższe obowiązują od 1 maja 1947 r. do 1 listopada 1947 r.

Wojewoda:
w z.:
(—) Mgr J. Radzicki,
Wicewojewoda.

151

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 kwietnia 1947 r.

w sprawie zamknięcia drogi państwowej Nr 16/5 na odcinku od km 30,6 do km 35,5.

Zgodnie z § 33 rozporządzenia ministerialnego z dnia 26. 6. 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) podaje się do wiadomości, co następuje:

1. W związku z wykonaniem odnowy nawierzchni tłuczniowej drogi państwowej Nr 16/5 Kościan—Pniewy zamyka się aż do odwołania — do wszelkiego ruchu publicznego odcinek tej drogi od km 30,6 do km 35,5 Grodzisk Wlkp.—Opalenica.
2. Zamknięcie przewiduje się na okres od dnia 21. 4. 1947 r. do dnia 15. 5. 1947 r.
3. Droga objazdowa prowadzi od drogi państwowej 16/5 w km 30,600 drogą gminną gruntową przez Słocin—Terespotockie, następnie drogą bitą przez Sielinko do drogi państwowej Nr 16/5 w km 35,500.

Za Wojewodę:
(—) Inż. K. Mackiewicz,
Naczelnik Wydziału.

152

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 18 kwietnia 1947 r.

dot. tępienia szczurów i myszy.

Na podstawie art. 10 pkt. 3 lit. e) ustawy z dnia 21. 2. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) i § 7 rozporządzenia Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 26. 11. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) oraz §§ 1, 3 i 4 rozporządzenia porządkowego Wojewody Poznańskiego z dnia 18. 3. 1931 r. w sprawie tępienia szczurów i myszy (Pozn. Dz. Woj. Nr 16/31, poz. 276) zarządzam w dniach 15, 16 i 17 maja 1947 r. odszczurzanie powiatu.

Wobec nasilonego rozpowszechnienia się plagi szczurów, wyrządzających olbrzymie straty materialne i powodujących przenoszenie chorób zakaźnych w akcji tępienia gryzoni, zmuszeni są nie tylko właściciele czy administratorzy domów ale i lokatorzy lub dzierżawcy danej posesji, biorąc na każde 10 osób 1 opakowanie trutki.

Aby szczury w okresie tępienia były pozbawione normalnego pożywienia, należy na 3 dni przed odszczurzaniem wywieźć względnie usunąć wszelkie odpadki i śmieci, zanieczyszczające posesję.

Trucizny nie wolno wykładać w miejscach otwartych, gdzie dzieci, ptactwo, czy domowe zwierzęta mają łatwy dostęp.

Padłe szczury należy natychmiast zakopać na głębokości co najmniej 75 cm a resztki nie zużytej przynęty najlepiej spalić.

Rodzaj trutki, sposób użycia i plan kontrolny odszczurzania oraz rodzaj zorganizowania tej akcji na wsi znajduje się w załączonej instrukcji.

Winni niepodporządkowania się do powyższego zarządzenia, na podstawie art. 22 z początku wymienionej ustawy, zostaną ukarani grzywną do 3.000,— zł, którą w razie niemożności ściągnięcia zastąpi odpowiednia kara aresztu.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Mgr Stefan Gabryś,
Wicestarosta.

153

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA MIASTA GNIEZNA

z dnia 15 kwietnia 1947 r.

o godzinach otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie miasta Gniezna.

Na podstawie art. art. 1—8 i 10 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 4. 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) sprostowanego obwieszczeniem Prezydenta R. P. z dnia 21. 5. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 545) zmienionego wzgl. uzupełnionego ustawą z dnia 23. 3. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 326), rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. 12. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) i dekretu Prezydenta R. P. z dnia 10. 12. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) tudzież na zasadzie §§ 1, 2 i 3 pkt d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27. 4. 1932 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 408) oraz art. 29 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. 11. 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) ustalam na terenie miasta Gniezna następujące godziny otwierania i zamykania sklepów oraz zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży.

a) w dni powszednie:

1. dla wszystkich sklepów ze sklepami spożywczymi i fotograficznymi włącznie, od godziny 8-mej do 13-tej i od 15-tej do 18-tej;
2. dla miejsc sprzedaży mleka i pieczywa od godziny 7-mej do 18-tej;
3. dla kiosków od godz. 8-mej do godz. 21-szej;
4. dla zakładów fryzjerskich od godziny 8-mej do godziny 18-tej, a w soboty i dni przedświąteczne od godziny 8-mej do godziny 19-tej;
5. dla wszystkich zakładów gastronomicznych (jadłodajnie, restauracje, kawiarnie, cukiernie) od godziny 8-mej do godziny 22-giej najpóźniej, a nie wcześniej, jak do godziny 21-szej;
6. dla targowisk od godziny 7-mej do godziny 13.30.

b) w niedziele i święta:

1. dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka i gazet, od godziny 7-mej do 9-tej;
2. dla kwiaciarń od godziny 7-mej do 10-tej;
3. dla kiosków od godziny 8-mej do 19-tej;
4. dla zakładów gastronomicznych jak w dni powszednie.

Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych jak również przepisy ustawowe ograniczające sprzedaż i podaż pewnych artykułów spożywczych, nie zostają niniejszym zarządzeniem w niczym naruszone.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia, w myśl art. 16 wym. wyżej rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o godzinach handlu (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) łącznie z art. 1 dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) ulegną karze grzywny do 20.000.— zł i karze aresztu do 6 tygodni, albo jednej z tych kar.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Miasta:
(—) Bronisław Kubacki.

154

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 15 kwietnia 1947 r.

w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów i myszy na terenie powiatu żnińskiego.

Na podstawie art. 10 pkt e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dziennik U. R. P. z dnia 16. 4. 1935 r. Nr 27, poz. 198) i § 7 rozp. Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) zarządzam w dniu 12 maja 1947 r. ogólne tępienie szczurów i myszy.

Trutki należy pozostawić na miejscu wyłożenia przez 3 dni, tj. do dnia 14 maja 1947 r.

1. Odszczurzaniu podlegają wszystkie realności, nie wyłączając obiektów państwowych, samorządowych, gminnych, magazynów żywnościowych, sklepów spożywczych, hoteli, restauracji, piekarń, rzeźnictw, młynów i innych zakładów przemysłowych.
2. Jako trutkę wyznacza się „Podkowa", Wytwórnia Środków Chem. w Poznaniu, Dominikańska 7.
3. Trutkę, winno się nabyć w aptekach i drogeriach w powiecie, za pokwitowaniem zaświadczenia.

Do odszczurzania poszczególnych obiektów jest potrzebna następująca ilość trutki.

A. Dla miasta:

a) na mały dom jedno- wzgl. dwurodzinny 1 porcja,
b) na dom większy 2 porcje,
c) na domy, w których znajdują się zakłady przemysłowe jak rzeźnictwa, piekarnie, lokale restauracyjne i inne — 3 porcje.

B. Dla wsi:

a) na gospodarstwa do 15 ha 1 porcja,
b) na gospodarstwa od 15—30 ha 2 porcje,
c) na gospodarstwa ponad 30 ha, licząc na każde dalsze 20 ha po jednej porcji.

4. Przed przystąpieniem do odszczurzania właściciele wzgl. zawiadowcy nieruchomości zobowiązani są doprowadzić je do stanu należytej czystości, a przede wszystkim usunąć wszelkie odpadki i śmieci zanieczyszczające posesje, by szczury w okresie tępienia pozbawione były zupełnie pożywienia. Gruntowne oczyszczenie domu, piwnic itp. winno być przeprowadzone 3 dni przed terminem odszczurzania, tzn. do dnia 9 maja 1947 r.
5. Trutka jest szkodliwa również dla dzieci i zwierząt domowych, dlatego należy ściśle przestrzegać przepisów umieszczonych na opakowaniach.
6. Padłe szczury należy natychmiast spalić wzgl. zakopać co najmniej 75 cm głęboko.
7. Po okresie odszczurzania należy resztki trutki zebrać i spalić. Z uwagi na to, że akcja tępienia szczurów ma na celu nie tylko zapobieganie epidemiom, ale także ochronę majątku obywateli, apeluje się do mieszkańców powiatu, by akcji tej okazali należyte zrozumienie i dopomogli w racjonalnej walce z plagą szczurów.
8. Organa kontrolne stwierdzą, czy zobowiązani zastosowali się należycie do niniejszego zarządzenia.
9. Winni niezastosowania się ulegną po myśli art. 22 wyżej wymienionej ustawy grzywnie do 3000 zł lub w razie nieściągalności, karze aresztu. Wyłożenie trutki nastąpi na koszt

opornego zgodnie z przepisami rozporządzenia o postępowaniu przymusowym administracji z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36/28, poz. 342).

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Nowicki, Wicestarosta.

155

OGŁOSZENIE POWIATOWEGO ZARZĄDU DROGOWEGO W MIĘDZYCHODZIE

z dnia 16 kwietnia 1947 r.

dot. otwarcia drogi.

Podaje się do publicznej wiadomości, że z dniem 15 kwietnia 1947 r. most przez rzekę Wartę, na drodze powiatowej Nr 18 Międzychód—Drezdenko, w km 0200 został otwarty dla ruchu jednokierunkowego z obciążeniem do 5 ton.

(—) T. Odynecki,
Kierownik Pow. Zarz. Drog.

156

ADRESY URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.

Urzędy ustanowione:

Syria:
Agencja Konsularna w Damaszku — podlega Posłowi R. P. w Syrii z siedzibą w Kairze Okręg: Syria.

Adresy urzędów zagranicznych R. P.

Austria:
Przedstawicielstwo Polityczne R. P. w Wiedniu — Wien, Rennwegstr. 1
Wydział Konsularny — tamże.

Belgia:
Poselstwo R. P. w Brukseli — Bruxelles, 29 Avenue des Gaulois.
Konsulat Generalny R. P. — Bruxelles, 174 Avenue Brugmann.

Brazylia:
Poselstwo R. P. w Rio de Janeiro — Rio de Janeiro, rua Saint Romani 20.
Wydział Konsularny — tamże.
Konsulat Generalny R. P. w Kurytybie — Curitiba, rua Monsenhor Celso 225.

Bułgaria:
Poselstwo R. P. w Sofii — Sofia, 46 Car Krum.
Wydział Konsularny — tamże.

Czechosłowacja:
Poselstwo R. P. w Pradze — Praha III, Valdstyńska 8.
Wydział Konsularny — tamże.

Chiny:
Ambasada R. P. w Nankinie — Nankin 26, Linyinlu.
Wydział Konsularny — tamże.

Dania:
Poselstwo R. P. w Kopenhadze — Kobenhavn, Krausesvej 3.
Wydział Konsularny — Kobenhavn, Lundsgade 9.

Egipt:
Poselstwo R. P. w Kairze — Cairo, 13 Sharva Gabalaya Zamalek.
Wydział Konsularny — tamże.

Finlandia:
Poselstwo R. P. w Helsinkach — Helsinki Bulevardi 14.
Wydział Konsularny — tamże.

Francja:
Ambasada R. P. w Paryżu — Paris (VII-e), 1 rue de Talleyrand.
Konsulat Generalny R. P. w Paryżu — Paris (VIII), rue Jean Goujon
Konsulat Generalny R. P. w Lille — Lille, 45 Boulevard Carnot.
Konsulat Generalny R. P. w Marsylii — Marseile, 2 Place Félix Barret.
Konsulat R. P. w Lyonie — Lyon 6, Quai du Général Sarail 2, rue Cuvier.
Konsulat R. P. w Strasburgu — Strasburg, 10 rue du Général de Castelnau.
Konsulat R. P. w Tuluzie — Toulouse, 10 rue Ninau
Konsulat R. P. w Algerze — Alger, 13 Boulevard Carnot.
Agencja Konsularna R. P. w Alès, 95 Grand Rue.
Agencja Konsularna R. P. w Metzu — Metz, 18 rue des Augustins
Agencja Konsularna R. P. w St. Etienne — St. Etienne, rue Paul Doumer.
Agencja Konsularna R. P. Périgeux — Périgeux, 19 bis rue Antoine Gadaud.
Konsulat Honorowy R. P. w Nicei — Nice, 22 rue Verdi.

Holandia:
Poselstwo R. P. w Hadze — Den Hag, 25 Alexanderstraat.
Konsulat Generalny R. P. w Amsterdamie — Amsterdam, Königslaan 56.

Iran:
Poselstwo R. P. w Teheranie — Teheran Khiabane Rasharestan Parke Amin ed Devlo.
Wydział Konsularny — tamże.

Islandia:
Konsulat Honorowy R. P. w Reykiavik — Reykiavik, Hjalti Jonsson Braeteraborgar Iour 8.

Jugosławia:
Ambasada R. P. w Belgradzie — Beograd Minhose Velikogo 28.
Wydział Konsularny — tamże.

Kanada:

Poselstwo R. P. w Ottawie — Ottawa (Ontario), 183 Carling Avenue.
Wydział Konsularny — tamże.
Konsulat Generalny R. P. w Montrealu — Montreal, 985 Sherbrocke St. West.
Konsulat R. P. w Winnipeg — Winnipeg, Man Canada 238, Roslun Road.

Luksemburg:

Konsulat R. P. w Luksemburgu — Luxembourg, 12 Avenue d'Arsenal.

Meksyk:

Poselstwo R. P. w Meksyku — Mexico D. F. Calle Mérida 121.
Wydział Konsularny — tamże.

Niemcy:

Polska Misja Wojskowa w Berlinie — Berlin, Charlottenburg, Schlüterstr. 42.
Wydział Konsularny — tamże.

Norwegia:

Poselstwo R. P. w Oslo — Osło, Olav Kyrres Pl. 1.
Wydział Konsularny — tamże.

Palestyna:

Konsulat Generalny R. P. w Jerozolimie — Jerusalem, Bethlehem Road.
Konsulat Generalny R. P. w Tel-Avivie — Tel-Aviv, Achad Haamstr. 42.

Rumunia:

Ambasada R. P. w Bukareszcie — Bucuresti, Iou Chica 5.
Wydział Konsularny — tamże.

Stany Zjednoczone Ameryki Północnej:

Ambasada R. P. w Waszyngtonie — Washington, D. C. 2640-16 th Street N. W.
Konsulat Generalny R. P. w Nowym Jorku — New-York, N. Y. 21 149/151, East 67-th Street.
Konsulat Generalny R. P. w Chicago — Chicago, 49 East Cedar Street.
Konsulat R. P. w Detroit — Detroit, 26 Mich. 1846 National Bank Building.
Konsulat R. P. w Pittsburgu — Pittsburg Pa 249 North Craig Street.

Szwajcaria:

Poselstwo R. P. w Bernie — Bern, Elfenstrasse 20.
Wydział Konsularny — Bern, Thunstrasse 21.

Szwecja:

Poselstwo R. P. w Stokholmie — Stockholm, Karlavägen 35.
Wydział Konsularny — Stockholm, Karlavägen 71.

Turcja:

Ambasada R. P. w Ankarze — Ankara, Kavakli-dere.
Konsulat Generalny R. P. w Stambule — Istanbul, Ayar Pasa 26/8.

Wielka Brytania:

Ambasada R. P. w Londynie — London, W. I. 47 Portland Place.
Konsulat Generalny R. P. w Londynie — London, W. I. 6 Devonshire Str.
Konsulat R. P. w Glasgow — Glasgow C. I. — C. 1 41, St. Vincent Place.

Węgry:

Poselstwo R. P. w Budapeszcie — Budapest VI, Benczur utca 7.

Włochy:

Ambasada R. P. w Rzymie — Roma, 9 Via Pompeo Magno.
Wydział Konsularny — tamże.
Konsulat Generalny R. P. w Mediolanie — Milano, Via San Michele del Carso 4.
Agencja Konsularna R. P. w Ankonie — Ancona, Hotel Roma.
Agencja Konsularna R. P. w Neapolu — Neapoli, Vomero Via Massimo Stanzione.

Związek Socjalist. Republik Radzieckich:

Ambasada R. P. w Moskwie — Moskwa, Aleksieja Tołstoja 30.
Wydział Konsularny — tamże.

Uwaga:

W korespondencji pocztowej należy adresować:

do krajów słowiańskich — po polsku
Ambasada Polska w ....
Poselstwo Polskie w ....
Konsulat Generalny Polski w ....
Konsulat Polski w ....
Agencja Konsularna Polska w ....

do krajów anglosaskich — po angielsku:
Polish Embassy ....
Polish Legation ....
Polish General Consulate ....
Polish Consulate ....
Polish Consular Agency ....

do krajów pozostałych — po francusku:
Ambasade de Pologne à ....
Légation de Pologne à ....
Consulat Général de Pologne à ....
Consulat de Pologne à ....
Agence Consulaire de Pologne à ....

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO STOŁ. M. POZNANIA

z dnia 23 kwietnia 1947 r.

w sprawie opłat dziennych za leczenie w Szpitalu Miejskim.

Podaję do publicznej wiadomości taryfę opłat dziennych za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Miejskim w Poznaniu, uchwaloną przez Miejską Radę Narodową dnia 21. 4. 1947 r. zgodnie z art. 9 i 30 rozporządzenia Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 22. 3. 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382) i § 18 rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 14. 2. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 195) oraz art. 10 p. 2 dekretu z dnia 20. 3. 1946 o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129).

Opłaty dzienne, jednolite dla chorych miejscowych jak i zamiejscowych, wynoszą dla leczonych na:

a) oddziałach: wewnętrznym, skórno-wenerycznym, płucno-chorych, zakaźnym i psychiatrycznym — 330,— zł;

b) oddziałach: chirurgicznym, chirurgii dziecięcej, urologicznym i ocznym — 360,— zł.

Poza tymi opłatami nie pobiera się żadnych dodatkowych opłat za leczenie i utrzymanie.

Wymienione opłaty dzienne nie obejmują kosztów przewozów chorych do i ze szpitala oraz pomocniczych przyrządów leczniczych (okulary, protezy itp.) zgodnie z art. 27 ustawy o zakładach leczniczych z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382).

Powyższa taryfa przedłożona została władzy nadzorczej do wiadomości i obowiązuje po 14 dniach od daty ogłoszenia jej w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim zgodnie z art. 35 ustawy o zakładach leczniczych z dnia 22. 3. 1928 r.

Za Prezydenta Miasta:
(—) A. Drabowicz,
I Wiceprezydent.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KĘPNIE

z dnia 21 kwietnia 1947 r.

w sprawie taryfy opłat za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Kępnie i Ostrzeszowie.

Podaję do publicznej wiadomości taryfę opłat dziennych za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Kępnie i Ostrzeszowie, uchwaloną przez Powiatową Radę Narodową w dniu 31 marca 1947 r.

Opłaty dzienne wynoszą:

Określenie	Chorzy z powiatu zł	Chorzy z poza powiatu zł
a) Samopłacący:		
na oddziale chirurgicznym, ginekologicznym i położniczym . . .	350,—	400,—
na oddziale wewnętrznym	300,—	345,—
na oddziale zakaźnym	125,—	145,—
b) Związki Samorządowe z terenu powiatu płacą za swoich ubogich 85% powyższych opłat.		

Zgodnie z okólnikiem Nr 36/45 Ministerstwa Zdrowia z dnia 27. 12. 1945 r. Nr L. II. 2778/45 Ubezpieczalni Społecznej nie udziela się obniżki w opłatach dziennych za osoby leczone na koszt Ubezpieczalni Społecznej.

Opłaty za leczenie ambulatoryjne pobiera się wg taryfy lekarskiej, ogłoszonej w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym Nr 9, rok 1945.

Szpital Powiatowy tak w Kępnie jak i w Ostrzeszowie, nie dzieli się na klasy a utrzymuje sale ogólne i separatki. Separatki przeznaczone są zasadniczo dla ciężko chorych i używane będą normalnie jak sale ogólne. W wypadku jednak wolnych miejsc w separatkach, umieszczać się w nich będzie chorych szpitala na ich życzenie z obowiązkiem dopłaty 20% do opłat wyżej pod poz. a) dla samopłacących.

Taryfa opłat wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1947 r. i przedłożona została władzy nadzorczej w myśl przepisów dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) do wiadomości.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Scholl, Starosta Powiatowy.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIAT. W WOLSZTYNIE

z dnia 15 kwietnia 1947 r.

w sprawie taryfy opłat za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Wolsztynie.

Na podstawie art. 10 ust. 2 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) Powiatowa Rada Narodowa w Wolsztynie uchwałą z dnia 25 marca 1947 r. Nr 14 ustaliła następującą taryfę opłat dziennych za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Wolsztynie:

a) dla chorych z okręgu szpitalnego, do którego włącza się również powiat babimojski

	zł
na kl. III na oddz. chirurgicznym .	280,—
na kl. III na oddz. wewnętrznym .	260,—
na kl. III na oddz. zakaźnym . .	240,—
na kl. II na oddz. chirurgicznym .	350,—
na kl. II na oddz. wewnętrznym .	325,—
na kl. II na oddz. zakaźnym . .	300,—

b) dla chorych z poza okręgu szpitalnego stawki ustalone pod pkt a) podwyższają się o 20%.

Powyższa taryfa opłat wchodzi w życie z dn. 1 kwietnia 1947 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Ludwiczak, Starosta Powiatowy.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W WOLSZTYNIE

z dnia 18 kwietnia 1947 r.

w sprawie statutu o samoistnym podatku komunalnym od psów.

Na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) wprowadza się na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego Wolsztyńskiego podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy, należące do mieszkańców gmin wiejskich powiatu wolsztyńskiego.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze psów.

§ 3.

Od podatku wolne są:

a) szczenięta, liczące mniej niż 8 tygodni;
b) jeden pies łańcuchowy do pilnowania gospodarstwa;
c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych i samorządowych;
d) psy, będące w posiadaniu osób, czasowo przebywających w obrębie gmin wiejskich powiatu wolsztyńskiego nie dłużej niż 4 tygodnie lub też przebywających czasowo w gminie dłużej niż 4 tygodnie, ale zamieszkałych stale w obrębie innego Powiatowego Związku Samorządowego, w którym podatek od psów jest wprowadzony;
e) psy stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie, zajmującym się sprzedażą psów;
f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych;
g) psy, przyjęte do tresury a będące własnością osób trzecich;
h) jeden pies, potrzebny przy wykonywaniu czynności zawodowych przez leśników i stróżów nocnych;
i) psy — kierownicy ociemniałych;
j) psy, których właściciel udowodni poświadczeniem Polskiego Związku Hodowców Psów, iż są zapisane do książeczek rodowodowych i są używane do hodowli.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

a) za każdego pierwszego psa podlegającego opodatkowaniu . . . 100,— zł
b) za każdego drugiego psa podlegającego opodatkowaniu . . . 200,— zł
c) za każdego następnego psa podlegającego opodatkowaniu . . . 500,— zł

Rasowe psy myśliwskie podlegają bez względu na ilość posiadanych psów stawce podatkowej wymienionej wyżej pod lit. a).

§ 5.

Podatek płatny jest jednorazowo za cały rok, w miesiącu lutym.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia Wydział Powiatowy na podstawie danych o liczbie psów podlegających opodatkowaniu, które posiadacze tych zwierząt obowiązani są zakomunikować Wydziałowi Powiatowemu w sposób wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 7.

Celem kontroli podatku może Wydział Powiatowy żądać od właściciela nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających psy podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje za pomocą nakazów płatniczych ze wskazaniem liczby psów podlegających opodatkowaniu i przypadających kwot podatkowych oraz z oznaczeniem w nich terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 9.

Przeciw wymiarowi podatku służy opodatkowanemu w ciągu 1 miesiąca po doręczeniu nakazu płatniczego prawo wniesienia odwołania do Poznańskiego Wydziału Wojewódzkiego za pośrednictwem Wydziału Powiatowego w Wolsztynie.

Do postępowania odwoławczego mają zastosowanie przepisy o środkach prawnych, przewidziane w art. 141 i następnych dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 10.

Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę według postanowień dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) oraz kosztów egzekucyjnych według przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) i późniejszymi zmianami tego rozporządzenia.

§ 11.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 3.459,— zł, o ile nie będą mieć zastosowania art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454).

§ 12.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy.

§ 13.

Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 października 1946 r. po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wolsztyn, dnia 3 września 1946 r.

Powiatowa Rada Narodowa
w Wolsztynie.

*

Powyższy statut zatwierdzony decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 5 lutego 1947 r., L. dz. W. R .N. 252/47 podaję do publicznej wiadomości.

Wolsztyn, dnia 18 kwietnia 1947 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego:
(—) Ludwiczak,
Starosta Powiatowy.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Skradziono książkę ewidencyjną na samochód ciężarowy marki „Chevrolet" Nr rejestr. C.-56.113, wystawioną przez Okręg. Urząd Samoch. w Poznaniu, dla lekarza powiatowego w Żninie.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Leon Szymczak, zamieszkały w Kaliszu, ul. Winiary 29.

Zagubiono w dniu 17 lipca 1946 r. zaświadczenie wojskowe, wydane przez RKU. w Koninie, na nazwisko Michalski Feliks, zamieszkały w Wygodzie, poczta Ślesin, powiat Konin.

Zagubiono dowód rejestracji samochodu ciężarowego marki G.M.C. Nr rejestr. D. 56-945, Nr silnika 270.226.530, Nr podwozia 1.609-56.346, wystawiony przez Okręgowy Urząd Samoch. w Poznaniu, dla Spółdzielni Skupu i Sprzedaży Zwierząt Rzeźnych i Hodowlanych w Nowym Tomyślu.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 2.739, wystawione przez Okręgowy Urząd Samoch. w Poznaniu, na nazwisko Osiński Stanisław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Sokolnickich 6.

Skradziono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 7.942, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Baśkiewicz Franciszek, zamieszkały w Warszawie, ul. 17-go Stycznia, Lotnisko.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu osobowego D. K. W. Nr rej. 56.899 oraz zaświadczenie zwalniające z obowiązku wystawiania rozkazów wyjazdu, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu dla Seminarium Zagranicznego, Poznań, Lubrańskiego 1 a.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji, wydane przez R. K. U. Łódź, na nazwisko Białkowski Stanisław, Marysin, pow. Łęczyca, obecnie zamieszkały Goruńsko, powiat Międzyrzeez.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji wojskowej, wystawione przez R. K. U. Konin, na nazwisko Arent Władysław, Tomaszew, gmina Stare Miasto.

Skradziono dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Miejski w Poznaniu oraz Przysięgę Wierności, wystawioną przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Borowski Stanisław, Poznań, ul. Wybickiego Nr 3, m. 5.

Zagubiono dekret Izby Skarbowej w Poznaniu z dnia 8 lipca 1946 r., Nr VI. 7868/In/46 o wymiarze renty inwalidzkiej, na nazwisko Rychlik Jan, zamieszkały w Komorzu Nr 24, pow. Jarocin.

Zagubiono książkę meldunkową, wystawioną przez Wojewódzki Urząd Informacji i Propagandy w Poznaniu, dla budynku przy ul. Dąbrowskiego Nr 77, administrator Gomoliński Stanisław, Poznań, ul. Dąbrowskiego Nr 77.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez okupanta, na nazwisko Urbańska Leokadia, Poznań, ul. Św. Józefa 3, m. 7.

Skradziono w maju 1945 r. dowód rejestracyjny, wystawiony 1944 r. przez R. K. U. w Mińsku Mazowieckim dla ppor. rez. Stempniewicza Edmunda, urodz. 6. 10. 1899, zamieszk. w Poznaniu, ul. Sew. Mielżyńskiego 22/11.

Zagubiono kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Mercedes", Nr rejestracyjny 59.818, Nr silnika 0.659.300.060, Nr podwozia 0.660.100.809, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, dla Państwowego Przedsiębiorstwa Transportowo-Ekspedycyjnego Przemysłu, Oddział w Poznaniu, ul. Składowa Nr. 12.

Zagubiono tymczasowe zaświadczenie tożsamości Nr 208, wystawione na nazwisko Kałużna Wanda, urodz. 26. 7. 1927 r. w Sługocinie.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Konin, na nazwisko Krych Marian, urodz. 24. 8. 1914 r. w Borkach, poczta Kramsk, powiat Konin i tamże zamieszkały.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 1.098, kategoria „Z", klacz, wzrost 160, jasna kaszt., kwiatek, znak palony na lewym pośladku V, wystawiony na nazwisko Krysztofiak Agnieszka, Wyszki, poczta Witaszyce, pow. Jarocin.

Zagubiono wojskową kartę rejestracyjną, wystawioną przez R. K. U. Konin, na nazwisko Kaczmarek Leon, urodz. dnia 27. 12. 1916 r., zamieszk. w Rozalinie, gmina Dąbroszyn, powiat Konin.

Zagubiono dowody tożsamości koni Nr Nr 01.811, 01.814, wystawione na nazwisko Ignasiak Józef, zamieszkały w Konarzewie, pow. Krotoszyn.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

165

Na wniosek Marii Giezek z d. Gotter, zam. w Kościanie, ul. Gostyńska 8, wszczęto postępowanie o uznanie za zmarłego Jana Giezka, urodz. 7 sierpnia 1901 r., syna Jana i Michaliny z d. Łukaszewskiej, robotnika,

ostatnio zam. w Zaorlu, pow. rawickiego, który w r. 1925 wyjechał do Belgii na roboty.

Wzywa się zaginionego, by najpóźniej dnia 30 sierpnia 1947 r., godz. 12, zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Jutrosinie, pokój 2, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego. Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym podpisanemu Sądowi.

Jutrosin, dnia 3 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

166

4 Zg. 33/47. Zofia Szymańska z Krzywinia, ul. Kościańska Nr 67, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Jana Szymańskiego, urodzonego dnia 28 sierpnia 1912 r. w Turwi, pow. kościańskiego, syna Jana i Stanisławy z Ginterów, który w listopadzie 1943 r. wywieziony został do Niemiec i jako ogrodnik pracował w Nilbau, pow. Głogowo Dolny Śląsk. W dniu 28 lutego 1943 r został on tam aresztowany i wywieziony w niewiadomym kierunku.

Wzywa się zaginionego, aby w dniu 25 lipca 1947 r. o godz. 12 w południe zgłosił się w Sądzie Grodzkmi w Kościanie, w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Kościanie.

Kościan, dnia 31 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

167

4 Zg. 37/47. Balbina Rurkowska z Kościana, ul. Sierakowska Nr 12a, wystąpiła z wnioskiem o uznanie jej męża Edmunda Rurkowskiego, urodz. 19 listopada 1914 r. w Widziniu Nowym, syna Izydora i Marianny z d. Łukaszewska, który dnia 24 marca 1938 r. powołany został do aktywnej służby wojskowej w 55 p. p. w Poznaniu i który w czasie wybuchu wojny z tym pułkiem wyruszył na wojnę. Podczas bitwy z Niemcami dostał się do niewoli niemieckiej. Do końca roku 1944 odzywał się, później ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby w dniu 25 lipca 1947 r. o godz. 12 w południe, zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Kościanie, gdyż w przeciwnym razie uznany będzie za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Kościanie.

Kościan, dnia 28 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

168

4 Zg. 17/47. Małoletnia Irena Frąckowiak z Kościana, zast. przez opiekuna Jana Jarczewskiego, robotnika z Kościana, ul. Wielichowska 13, wniosła o uznanie za zmarłego jej ojca Piotra Frąckowiaka, urodz. 20 października 1908 roku w Kiełczewie, syna Stanisława i Julianny z d. Gorzyńskiej, który w dniu 18 sierpnia 1939 r. powołany został do 55 p. p. w Lesznie i jako szeregowiec brał udział w wojnie w roku 1939. Po wyruszeniu na wojnę nie daje znaku życia.

Wzywa się zaginionego, aby w dniu 25 lipca 1947 r. o godz. 12 w południe, zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Kościanie, gdyż w przeciwnym razie uznany będzie za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Kościanie.

Kościan, dnia 1 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

169

II. Zg. 14/47. Katarzyna Derengowska z Brzeźnia zgłosiła wniosek o uznanie za zmarłego męża swego Józefa Derengowskiego, urodz. 24. 2. 1902 r. z ojca Piotra i matki Katarzyny z d. Łuchak, zamieszk. ostatnio w Brzeźnie. Wymieniony został 27. 7. 1944 r. przez gestapo aresztowany i przebywał w obozie koncentracyjnym w Gross-Rosen, gdzie zaginął.

Derengowskiego Józefa wzywa się, aby najpóźniej do dnia 30 lipca 1947 r., o godz. 10, zgłosił się w podpisanym Sądzie, sala Nr 10, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

Pobiedziska, dnia 11 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

170

II. Zg. 21/47. Czajkowa Józefa, zam. w Kostrzynie, ul. Średzka Nr 64, zgłosiła wniosek o uznanie za zmarłego męża swego Michała Czajki, urodz. 7. 9. 1876 r. z ojca Józefa i matki Agnieszki z d. Łyczyńskiej, zam. ostatnio w Kostrzynie. Wymieniony został w dniu 3. 10. 1939 r. przez gestapo aresztowany i osadzony na forcie VII w Poznaniu i od tej pory nie ma o nim żadnej wiadomości.

Czajkę Michała wzywa się aby najpóźniej dnia 30 lipca 1947 r. o godz. 10 zgłosił się w podpisanym Sądzie sala Nr 10, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

Pobiedziska, dnia 11 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

171

V. Zg. 22/47. Pernak Stanisława, zam. w Ostrobudkach, pow. rawickiego, wystąpiła z wnioskiem o uznanie za zmarłego Franciszka Pernaka, urodz. dnia 10. 1. 1897 r. w Chojnie, pow. Rawicz, syna Franciszka i Marianny z d. Żyto, ostatnio zamieszk. w Ostrobudkach, pow. Rawicz, który w grudniu 1939 r. został wysiedlony z swego miejsca zamieszkania do Gubernii i mieszkał w Radomiu, skąd wnioskodawczyni miała o nim wiadomości do grudnia 1944 r., a od tego czasu ślad po nim zaginął.

Wzywa się Franciszka Pernaka, aby w terminie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Rawiczu, gdyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym tut. Sądowi.

Rawicz, dnia 1 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

172

V. Zg. 24/47. Fritsch Stanisława, zam. w Sobiałkowie, pow. Rawicz, postawiła wniosek o uznanie jej męża Jana Fritscha, urodz. 20. 11. 1910 r. w Oczkowicach, pow.

Rawicz, syna Jana i Agnieszki z d. Mrugowskiej, ostatnio zam. w Sobiałkowie, za zmarłego, który powołany w dniu 18 sierpnia 1939 r. do służby wojskowej 55 p. p. w Lesznie, zaginął bez wieści.

Wzywa się Jana Fritscha, aby w terminie 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Rawiczu, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim tut. Sądowi.

Rawicz, dnia 9 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

173

Nr akt Zg. 11/47. Wiktoria Iwińska z Gębic, powiat Mogilno, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Józefa Iwińskiego, urodzonego 30 czerwca 1881 r. w Bielsku, powiat Mogilno, syna Stanisława i Katarzyny z domu Zbytniewska, ostatnio zamieszkałego w Gębicach, b. posterunkowego Policji Państwowej.

Wzywa się zaginionego, aby do dnia 30 września 1947 r. godziny 9-tej zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 13 marca 1947 r. — Sąd Grodzki.

174

Zg. 17/46. Rozalia Zacharska, wdowa z Prądówki, powiatu nowotomyskiego, wniosła o uznanie za zmarłego syna jej Stanisława Zacharskiego, urodzonego 28. 4. 1920 w Niżnowie, powiat Tłumacz, syna Jana i Rozalii z domu Jagas.

Stanisław Zacharski służył w 1 p. p. warszawskiej i w dniu 12 września 1944 r. został ranny, oraz ewakuowany do nieznanego szpitala, dalszy los jego jest nieznany.

Wzywa się zaginionego, aby najpóźniej w terminie wyznaczonym na dzień 8 sierpnia 1947 r. o godzinie 11-tej zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Zbąszyniu, pokój Nr 3, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

Zbąszyń, dnia 18 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

175

Zg. 24/47. Maria Kromska z domu Masztalerz z Zbąszynia, wniosła o uznanie za zmarłego ojca jej Wojciecha Masztalerza, urodzonego 30. 3. 1898 w Trzciance, syna Ignacego i Michaliny z domu Piątek, funkcjonariusza pocztowego, ostatnio zamieszkałego w Zbąszyniu.

Wojciech Masztalerz został aresztowany przez gestapo dnia 4 sierpnia 1942 r. i osadzony w forcie VII w Poznaniu, gdzie przebywał do lutego 1944 r.

Zg. 25/47. Franciszka Małycha z Stefanowa wniosła o uznanie za zmarłego syna jej Józefa Małychę, urodzonego 5 marca 1912 w Stefanowie, syna Piotra i Franciszki z domu Matysiak, ostatnio zamieszkałego w Stefanowie, powiatu nowotomyskiego.

Józef Małycha został powołany do wojska polskiego dnia 16 sierpnia 1939 r. Dnia 24 sierpnia 1939 r. z Poznania przysłał pocztówkę do matki i po tym czasie nie dał o sobie znaku życia.

Zg. 26/47. Helena Prussak z Stefanowa wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Stefana Prussaka, urodzonego 24 lipca 1899 r. w Przyprostyni, syna Józefa i Marianny z domu Pawelska, ostatnio zamieszkałego w Stefanowie.

Stefan Prussak został powołany do Wojska Polskiego dnia 24. 8. 1939, przebywał w niewoli niemieckiej w obozie jeńców Stalag VII d, a od roku 1941 był zatrudniony w rzeźni w mieście Rehda. Ostatnią wiadomość od zaginionego otrzymała żona jego w grudniu 1944 r.

Wzywa się zaginionych, aby najpóźniej w terminie dnia 1 sierpnia 1947 r. o godzinie 11 zgłosili się w Sądzie Grodzkim w Zbąszyniu, gdyż w przeciwnym razie mogą być uznani za zmarłych.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionych, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

Zbąszyń, dnia 11 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

ZAPISY W REJESTRZE MAJĄTKOWYM

83

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tut. Sądu wpisano dziś na stronie 1144, że robotnik Teofil Bednarek z Prusinowa i tegoż żona Zofia z domu Furman, umową z 25 stycznia 1939 r. postanowili wspólność majątkową według kodeksu cywilnego, wykluczając dalsze jej trwanie po śmierci jednego z małżonków.

Czarnków, dnia 13 listopada 1946 r. — Sąd Grodzki.

84

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tut. Sądu wpisano dziś na stronie 1146, że robotnik Stanisław Strożyna z Mikołajewa i tegoż żona Stanisława z domu Jęśko umową z dnia 11 sierpnia 1939 r. postanowili wspólność majątkową według kodeksu cywilnego, wykluczając dalsze jej trwanie po śmierci jednego z małżonków.

Czarnków, dnia 10 kwietnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za II kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz 35,— zł.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1 w Poznaniu, Składowa 3 — 868/47

K-25166